

GHELVCK-BIEDINGHE

AENDEN DEVGHT- ENDE CONST-RYCKEN HEERE, H.

NICOLAVS VAN TROOSTENBERGHE,

GEHVLTE ENDE GEWYT XXXV. ABT VANDE ABDYE

geleyt den EECK-HOVTE binnen Brugge, den 21. Jan. 1624,

na de affijbigheyt

VANDEN SEER EERVVEERD. HEERE, H.

IOANNES VANDEN BERGHE;

GHEDICHT OP HYNLIEDER BY-NAEMEN.

Oen eertijts't Aerde-volc door ongehoorde trappen

Begeerden op de son te bringhen hunne stappen ;

En Iupiter hun neef, en al der Goden jacht

Te drijven uyt hun rijk met nieu-gevonde crach-

D'een BERGH dan als een bal van hand tot hand gegeven,
 Wiert haestigh op het hooft van d'ander BERGH gedreven.

Sy deden Ossa staen recht op den hoogen cop
 Van Pélion, en bey noch op Olympus top.

Doen Orpheus met de luyt was roerende sijn lippen,

De beesten, en het wout, en selfs de harde clippen

Van 't woeste Thracen-landt, die trippelden tot hem,

En wierden schier vermorwt door sijne soete stem.

De BERGHEN quamen mê de boschen doorgesmeten,

Den eenen heeft hier oock op d'anderen geseten.

Al worter een beswaert, al draeghter een het last,

Door 't aengenaem gesangh hy daer niet op en past.

Maer wie gelooft doch dit? voorwaer 't zijn kinder-praten,

En die uyt 't spinne-wiel haer euangely vaten.

Wie hoord' oyt dat een BERGH van plaetse fou vergaen,
 En boven op het hooft van eenen and'ren staen?
 'T is nu nochtans geschiet. een BERGH seer hoogh verheven
 Was aen het EECKEN-VVOVT door Gods gehengh gegeven:
 De boomen van het vvout die stonden daer rondom,
 En dansten drymael daeghs met vreughden om end' om.
 Hy stondt seer hoogh en schoon, omgordt met d'EECKE troncken;
 Maer is door ouderdom in d'aerde wat gesoncken.
 Wat raet, eylaes, wat raet? de blad'ren van het wout
 Die worden heel verflauwt, die worden heel vercout.
 Siet d'hand des Heylighs Geests heeft heel het bosch doen beven,
 En op des anders hooft een ander BERGH gedreven;
 Een BERGH seer schoon, seer hoogh, waer in niet quaet oft ergh;
 Om dat hy 'tvoyt vertroost, sijn naem is TROOSTENBERGH.

Aenfiet de bladeren, die krijgen weer het leven,
 Waer door ontrent den BERGH al die plansoenen sweven;
 En dansende noch eens met nieuwe vreught een dans,
 Sy vlechten rondom hem een schoonen EECKEN crans.
 Aenhoort de boomen selfs die heffen op haer stemmen,
 Die opwaerts na den BERGH ja na den hemel clemmen.
 End' heeft oyt 't EECKEN-HOVT van Dodon spraeck ontfaen,
 Soo heeft oock 't EECKEN-HOVT van Brugghe nu gedaen.
 Hoe soet is desen BERGH! dat hier om wel te termen,
 Verlatend' hun Hymet d' Atheensche biekens swermen;
 En van het soete cruyt dat daer alomme staet,
 End' alderhande blom, gaen plucken 't honich-raet:
 Dat oock op desen BERGH de drymael dry Godinnen
 Verlatend' haer Parnás een nieuwen fangh beghinnen;

Want veel meer wetenschaps hy van hem vloeyen doet,
 Dan Hélicon, Parnás, en Aganíppes vloet.
 Hoe schoon is desen bergh! wat groeyender al blommen!
 Hoe schoon is hier de roos' en lely voort gecommen!
 De sonne-blom seer hoogh, de víolette cleyn
 Maect met den groen laurier een schildery gemeyn.
 De vvare liefde Gods vvort in de roos' gelesén;
 De cleyne víolet vvertoont 't ootmoedigh vvésén;
 De lely, suyverheyt; den grooten moedt, die blom
 Die met de sonne keert, en draeyt eens daeghs rondom,
 Dees blommen al gevlecht met blad'ren van laurieren
 Godt geef dat s' eeuwelijck het hooft des BERGHS vercierén;
 En gantsch de werelt door vervoerende sijn faem,
 Dat sy van sterfbaerheyt bewaren sijnen naem.